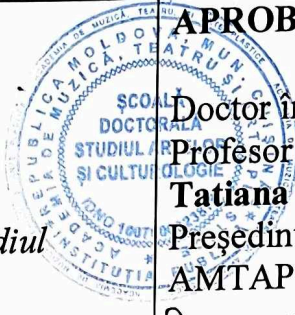
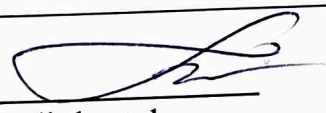

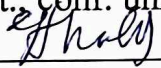
MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
ȘCOALA DOCTORALĂ *STUDIUL ARTELOR ȘI CULTUROLOGIE*

APROB: Doctor în studiul artelor, Profesor universitar Svetlana BADRAJAN Director Școală doctorală <i>Studiul</i> <i>artelor și culturologie</i>	 APROB: Doctor în studiul artelor, Profesor universitar Tatiana BEREZOVICOVA Președinte al Consiliului Științific al AMTAP Proces verbal nr. 8 din 08.05.2025
---	---

CURRICULUM
la disciplina

METODOLOGIA ȘI ISTORIA ȘTIINȚEI
DESPRE TEATRU/COREGRAFIE
pentru ciclul III de studii universitare (Doctorat)

Domeniul de formare profesională:	654. Arte audiovizuale
Programul de studiu:	654.01 Artă teatrală, coregrafică (cercetare/creație)
Forma de învățământ:	cu frecvență/ cu frecvență redusă

Autor:
Ana Ghilaș,
Dr.hbt., conf. univ.

Chișinău, 2025

CUPRINS

I.	Preliminarii	2
II.	Repere conceptuale	2
III.	Competențe generale ale disciplinei	3
IV.	Competențe specifice ale disciplinei	3
V.	Administrarea disciplinei	5
VI.	Unități tematice și repartizarea orientativă a orelor	5
VII.	Obiectivele de referință și unități tematice	6
VIII.	Organizarea lucrului individual al doctorandului	8
IX.	Evaluarea disciplinei	8
X.	Bibliografie	9

I PRELIMINARII

Disciplina *Metodologia și istoria științei despre teatru/ coregrafie* face parte din modulul disciplinelor teoretico-științifice la doctoratul de cercetare și cel profesional (Creație). Având în vedere că programul doctoral de acest tip este structurat pe două coordonate – instruire/training în specialitate și cercetare, componenta a doua presupune abilitarea cu competențe de cercetare a practicianului în domeniul artei teatrale/coregrafice, iar prima, cea de instruire în specialitate, presupune eficientizarea și inovarea practicii profesionale pe baza cercetării proprii și a valorificării cercetărilor existente în domeniu. Disciplina include atât evidențierea, cunoașterea metodelor și metodologiei de cercetare, cât și istoria științei teatrale și a celei coregrafice – coreologia, implicând, respectiv, diverse tipuri de investigare.

Scopul principal ale disciplinei *Metodologia și istoria științei despre teatru/ coregrafie* rezidă în cunoașterea conceptelor teoretice pentru realizarea investigației temei.

Obiectivul general: familiarizarea doctoranzilor cu cerințele de scriere și redactare a lucrării științifice din domeniul Teatru/Coregrafie.

Disciplina constă din lecții teoretice și seminare la care toți doctoranzii urmează să prezinte referatele ce abordează subiecte din ce vizează metodele de cercetare, metodologia investigării temei conform proiectului doctoral.

II REPERE CONCEPTUALE

Realizarea investigației unei teme artistice sau a propriei opere, a propriilor trasee estetice a doctorandului este necesar să fie susținută și personalizată de analize estetice, filosofice, istorice, de aceea un rol important în cercetare, predare/învățare este acordat inter-, pluri- și transdisciplinarității. Istoria artelor, mitologia, antropologia culturală, psihologia artei și psihanaliza constituie disciplinele ce contribuie la cunoașterea, înțelegerea și interpretarea discursului dramaturgic, teatral, coregrafic, respectiv la crearea metodologiei de cercetare.

În acest context, identificarea și utilizarea metodelor de investigare presupune cunoașterea materiei teoretice din domeniul teatral și coregrafic, dar și din disciplinele adiacente.

La elaborarea curriculum-ului s-a ținut seama de studiile teoretice în culturologie, teatrologie (I.Lotman, A.Ubersfeld, P.Pavis, A.Artaud, P.Brook, M. Esslin, E.Barba, H.-T. Lehmann, G.Banu ș.a.) și în coregrafie (R.Laban, O.Bârlea ș.a.), precum și de cele privind teoria comunicării, psihologia creației, psihanaliza, semiotica, intermedialitatea ș.a. Totodată, aspectele teoretice și cele metodologice vor fi racordate la temele de cercetare ale doctoranzilor în cadrul orelor de seminar și la scrierea și prezentarea referatelor științifice.

III COMPETENȚE GENERALE ALE DISCIPLINEI

Competențe profesionale:

CP1. Acumularea cunoștințelor teoretice și istorice în domeniul artei teatrale și a celei coregrafice și aplicarea lor în cercetare ;

CP2. Identificarea metodelor adecvate de cercetare întru realizarea eficientă a investigației proiectului științific

CP3. Selectarea și utilizarea tehnologiilor moderne de informare în domeniul teatrologiei/coregrafiei

CP4. Aplicarea cunoștințelor fundamentale din domeniul teatrologiei/coreologiei la cercetarea fenomenelor propuse spre investigare

CP5. Valorificarea cunoștințelor și abilităților analitice în elaborarea și soluționarea obiectivelor propuse în proiectul științific

Competențe transversale:

CT1. Organizarea și desfășurarea procesului de cercetare, aplicând cunoștințele și abilitățile acumulate în cadrul studiilor anterioare.

CT2. Aplicarea unor strategii de muncă eficientă, riguroasă și responsabilă față de scrierea lucrării

CT3. Autoevaluarea obiectivă și identificarea oportunităților de formare continuă pe tot parcursul vieții.

IV COMPETENȚE SPECIFICE ALE DISCIPLINEI

1. Cunoaștere și înțelegere

- Să definească și să explice noțiunile generale ale componentelor disciplinei
- Să caracterizeze etapele de evoluție ale științei despre teatru/coregrafie
- Să estimeze rolul inter- și pluridisciplinarității în demersul științific actual

2. Aplicare

- Să identifice metode de cercetare a problemei investigate
- Să investigheze fenomenul teatral/coregrafic în diacronie și în sincronie
- Să aplice cunoștințele acumulate în activitatea profesională
- Să dezvolte capacități de analiză și sinteză în baza discursului critic

2. Integrare

- Să-și dezvolte spiritul critic în aprecierea direcțiilor de evoluție a științei teatrale/coregrafice
- Să clasifice și să compare diferite concepte teoretice teatrale/coregrafice
- Să elaboreze proiecte științifice, utilizând în mod adecvat și coerent un limbaj conceptual specializat

- Să-și dezvolte abilități de creare a metodologiei inter – transdisciplinare în proiectul de cercetare

V. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Studii cu frecvență

Codul disciplinei	Anul de studii	Semestrul	Total ore			Nr. de ore pe tipuri de activități*				Forma de evaluare	Nr. ECTS	Responsabil pe disciplină
			Total	Contact direct	Studiu individual	C	S	L/P	I			
F.OI. O.001	I	1	210	45	165	2	1			examen	7	Ghilaș A.
Total pe disciplină			210	45	165	2	1				7	

Studii cu frecvență redusă

Codul disciplinei	Anul de studii	Semestrul	Total ore			Nr. de ore pe tipuri de activități*				Forma de evaluare	Nr. ECTS	Responsabil pe disciplină
			Total	Contact direct	Studiu individual	C	S	L/P	I			
F.OI. O.001	I	1	210	10	200	2	1			examen	7	Ghilaș A.
Total pe disciplină			210	10	200	2	1				7	

Notă *: C = curs, S = seminar, L = ore de laborator, practice, I – ore individuale asistate de profesor.

VI. UNITĂȚI TEMATICE ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR*

Nr.	Unități tematice	Numărul de ore					
		Contact direct				Studiu individ.	Total
		C	S	L/P	I		
	Anul I, semestrul 1						
1.	Arta și știința. Tipuri de cercetare științifică	4	2			28	34
2.	Etape ale istoriei științei despre teatru/coregrafie	4	2			30	36
3.	Metode de cercetare generale și speciale (teatru/coregrafie)	6	2			30	38
4.	Metodologia cercetării. Inter-, trans- și pluridisciplinaritatea în investigarea teatrului/coregrafiei	6	3			30	39
5.	Structura și metodologia demersului științific (teza de doctorat)	4	3			17	24
6.	Descrierea și analiza literaturii la tema cercetării. Capitolul teoretic-istoric.	6	3			30	39
	TOTAL	30	15			165	210

*Nr. de ore este indicat pentru studiile cu frecvență.

VII. OBIECTIVELE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI TEMATICE

Nr.	<i>Obiectivele de referință</i>	<i>Unități tematice</i>
	Explicarea relației dintre artă și știință ca modalitate de cunoaștere a lumii; Înțelegerea specificului cercetării teatrologiei/coregrafiei în sistemul actual al științelor Cunoașterea tipurilor și de cercetare	Tema 1. Arta și știința. Tipuri de cercetare științifică Legități generale ale cunoașterii științifice. Arta ca obiect al cunoașterii științifice. Teatrologia și coreologia în sistemul științelor: specificul artei teatrale și a celei coregrafice, particularitățile științelor despre teatru și coregrafie. Psihologia procesului de creație (artistică, științifică) și etapele lui (caracterizare generală). Cercetarea ca experiență, atitudine, activitate pentru dobândirea unor noi cunoștințe Tipuri de cercetare: teoretică (fundamentală), empirică (calitativă, cantitativă). Surse primare și secundare de investigare. Inter- și pluridisciplinaritatea în investigarea discursului teatral/coregrafic.
	Cunoașterea contextului istoric al evoluției teoriei teatrului/coregrafiei Înțelegerea fenomenelor tradiție și inovație. în arta teatrală/coregrafică și în schimbările de paradigmă Cunoașterea rolului paradigmelor în valorificarea problemei de cercetare	Tema 2. Etape ale istoriei științei despre teatru Teoria teatrului în secolul XIX în Europa – contextualitate istorică și estetică (curente artistice și influența lor asupra conceptului de teatru). Direcții și școli în știința despre teatru/coreologie Școala germană a teoretizării și cercetării teatrului. Formalismul rus și dezvoltarea științei despre teatru în anii 1920-1930 (școala teoretică condusă de A.A. Gvozdev, rolul lui V.Meyerhold în dezvoltarea gândirii teatrale). Coregrafia – arta de a crea dansul și ”scrierea, notarea dansului”. Coreologia, etnocodeologia ca discipline științifice la etapa actuală. Paradigme de cercetare la etapa contemporană: hermeneutica, psihanaliza, semiotica, intermedialitatea, antropologia culturală, antropologia teatrală ș.a.
		Tema 3. Metode de cercetare generale și speciale (teatru/coregrafie)

	Explicarea esenței fenomenului metodă de cercetare Înțelegerea specificului utilizării metodelor de cercetare în tratarea unei probleme Conștientizarea rolului spectacologiei în diferențierea relației text dramaturgic – discurs teatral	Definiția noțiunii de metodă. Metode de cercetare generale: empirice, experimental-teoretice, teoretice. Metode istorice: metoda mitologică, metoda cultural-istorică; metoda comparativ-istorică; metoda biografică; metoda istoriografiei teatrale/coregrafice; metoda reconstrucției spectacolului artistic (teatral, coregrafic). Această megametodă se bazează pe evidențierea relațiilor dintre opera de artă, orientările artistice și epoci – studiu <i>extrinsec</i>. Metode logice (teoretice): metoda sociologică metoda formalistă; structuralismul, semiotica, hermeneutica ș.a. A doua megametodă se utilizează în studierea intrinsecă a discursului ("țesăturii") teatral/coregrafic, a logicii lui interioare. La investigarea discursului artistic aceste metode se interpătrund, colaborează întru relevarea mesajului
	Înțelegerea relației dintre metodă/e și metodologie Cunoașterea fenomenelor și conceptelor științifice pentru crearea adecvată a metodologiei investigației Conștientizarea rolului metodologiei în abordarea temei de cercetare	Tema 4. Metodologia cercetării. Inter-, trans- și pluridisciplinaritatea în investigarea teatrului/coregrafiei Metodologia ca strategie de cercetare, felul în care se dobândește cunoașterea. Evidențierea ansamblului de tehnici și metode prin care teoria existentă este verificată, pentru o mai corectă rezolvare a acesteia, a utilității și dezvoltării ei.
	Cunoașterea modalităților de culegere a informațiilor, de formulare a ipotezei și a argumentării temei. Înțelegerea conceptelor teoretice și utilizarea corectă a modurilor de expunere a concluziilor Conștientizarea responsabilității privind dreptul de autor și drepturile conexe	Tema 5. Structura și metodologia demersului științific (teza de doctorat) Metodologia scrierii tezei. Modalități de selectare a literaturii de specialitate la temă /problemă; formularea problemei de cercetat. Șia scopului. Ipoteza, obiectul și obiectivele cercetării. Metode de investigare, metodologia cercetării

VIII. ORGANIZAREA LUCRULUI INDIVIDUAL AL DOCTORANDULUI

<i>Nr.</i>	<i>Unități tematice</i>	<i>Lucrul individual al studenților</i>	<i>Ore</i>
1.	Arta și știința. Tipuri de cercetare științifică	Însușirea materiei teoretice. Studierea bibliografiei Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Relația dintre artă și știință în receptarea științifică a teatrului/coregrafiei	22
2.	Etape ale istoriei științei despre teatru	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei propuse și a celei selectate de doctorand Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Paradigme de cercetare a teatrologiei la etapa actuală	22
3.	Metode de cercetare generale și speciale (teatru/coregrafie	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei obligatorii. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Definiții ale metodelor de cercetare. Metode folosite în investigarea temei tezei	22
4.	Metodologia cercetării. Inter-, trans- și pluridisciplinaritatea în investigarea teatrului/coregrafiei	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Inter- și transdisciplinaritatea în cercetarea temei tezei	20
5.	Structura și metodologia demersului științific (teza de doctorat)	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei obligatorii. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Constituirea metodologiei de cercetare a temei	20

IX. EVALUAREA DISCIPLINEI

1. Tipurile, modalități și forme de evaluare

<i>Tipul evaluării</i>	<i>Perioada evaluării</i>	<i>Modalități și forme de evaluare</i>	<i>Pondere din nota finală</i>
Evaluarea curentă	Pe parcursul semestrului	Evaluare orală: răspunsuri la seminare	60 %
Evaluarea periodică	Testul în săptămâna 7 Evaluarea mixtă în săptămâna 14	Evaluare scrisă: test Evaluare mixtă: prezentarea referatului și bibliografiei la tema cercetării cu comentarii	
Evaluarea semestrială	În perioada sesiunii	Evaluare scrisă: test	40 %

2. Criteriile de apreciere a cunoștințelor/deprinderilor

<i>Notă</i>	<i>Pentru a obține o notă respectivă studentul trebuie:</i>
10 (A)	să cunoască la perfecție materialul teoretic, să realizeze fără greșeli testul să participe activ la toate seminarele, să prezinte referatul și bibliografia
9 (B)	să cunoască bine materialul teoretic, să realizeze testul cu greșeli nesemnificative și să participe la toate seminarii, să prezinte referatul și bibliografia
8 (C)	să cunoască suficient de bine materialul teoretic, să realizeze testul cu anumite greșeli și să participe la trei seminare, să prezinte referatul și bibliografia
7 (D)	să cunoască suficient materialul teoretic, să realizeze la nivel satisfăcător testul și să participe la cel puțin două din seminare, să prezinte referatul și bibliografia
6 (E)	să cunoască satisfăcător materialul teoretic, să realizeze testul cu mai multe greșeli, să participe la cel puțin unul din seminare, să prezinte referatul și bibliografia
6 (E)	să cunoască satisfăcător materialul teoretic, să realizeze testul cu mai multe greșeli, să participe la cel puțin unul din seminare, să prezinte referatul și bibliografia
5 (E)	să cunoască la un nivel minim materialul teoretic și să realizeze testul cu mai multe greșeli, să prezinte referatul și bibliografia
4 (FX)	să cunoască la un nivel minim materialul teoretic, să realizeze testul final cu foarte multe greșeli, să nu prezinte referatul și bibliografia
3, 2, 1 (F)	să nu cunoască deloc materialul teoretic, să nu realizeze testul final, să nu prezinte referatul și bibliografia

X. BIBLIOGRAFIE

1. Ceuca Iustin. Teatrologia românească interbelică (Aspecte teoretice). București, Editura Minerva, 1990.
2. Crișan Sorin. Teatru și cunoaștere. Cluj- Napoca, Editura Dacia, 2008.
3. Couprie, Alain. Le Théâtre: texte, dramaturgie, histoire. Paris: Éditions Armand Colin, 2009.
4. Cornea, Paul. Interpretare și raționalitate. București: Editura Polirom, 2006.
5. Eco Umberto. O teorie a semioticii. Traducere din engleză de Cezar Radu și Costin Popescu. București, Editura Meridiane, 2003.
6. Elam Keir. The Semiotics of Theater and Drama, London, Methuen Drama, 1980.
7. Enăchescu Constantin. Tratat de teoria cercetării științifice.. Iași, Editura Polirom, 1995.
8. Ghilaș Ana. Teatralitatea în discursul artistic al lui Ion Druță. Chișinău, Epigraf, 2021.
9. Ghilaș Ana. Discursul teatral – între text și contexte. Chișinău, Lexon-Prim, 2017.
10. Ghilaș Ana. Interferența artelor în abordarea discursului artistic: aspecte teoretico-metodologice. În: *Educația din perspectiva valorilor*. Tom IX: Summa theologiae. Materialele Conferinței internaționale, Chișinău, 13-15 octombrie 2016. Editori: O. Moșin, I. Scheau, D. Opriș. București, Editura Eikon, 2016, p. 136-139.

11. . Ghilaș Ana. Intermedialitatea ca mod de valorificare a textului artistic. În: *Educația din perspectiva valorilor*. Tom XII. Summa Paedagogica. Materialele Conferinței internaționale organizate de Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia și Universitatea de Stat din Moldova. Ediția a IX-a, Chișinău, 28-30 septembrie 2017. Editori: D. Opriș, I. Scheau, O. Moșin. București, Editura Eikon, 2017, p. 48 – 51.
12. Ghilaș Ana. Teatrul și psihanaliza: perspective metodologice. În: *Arta. Seria Arte audiovizuale*, ASM, Institutul Patrimoniului Cultural, 2012, p.138 – 141.
13. Grotowski, Jerzy. Spre un teatru sărac. Traducere de George Banu și Mirella Nedelcu-Patureanu. București, Editura Unibet, 1998.
14. Hobjilă, Angelica. Comunicare, discurs, teatru. Delimitări teoretice și deschideri aplicative. Iași, Editura Institutul European, 2012.
15. Hubert Marie Claude. Marile teorii ale teatrului. Iași, Editura Institutul European, 2011.
16. Munteanu, Nicoleta. Poetica teatrului modern. Luigi Pirandello și Matei Vișniec. Prefață de Antonio Petraș. Iași, Editura Institutul European, 2011.
17. Negry, Gabriel. Codex Choreic. Sinteze coregrafice comentate, Ed. Little Star Impex, 1996.
18. Nelega, Alina. Structuri și formule de compoziție ale textului dramatic. Cluj-Napoca, Editura Eikon, 2010.
19. Pavis Patrice. Dicționar de teatru. Iași, Editura Fides, 2012.
20. Roșca Angelina. Teatralitate pre- și post Vahtangov. Prefață de Mircea Ghițulescu. Chișinău, Editura Epigraf, 2003.
21. Runcan Miruna. Pentru o semiotică a spectacolului teatral. Cluj- Napoca, Editura Dacia, 2005.
22. Teatrul de artă, o tradiție modernă. Coordonator: George Banu. Traducere din limba franceză: Mirella Nedelcu-Patureau. București, Editura Nemira, 2010.
23. Vasiliu Mihai. Istoria teatrului românesc. București, Editura Didactică și Pedagogică, 1995.
24. Ubersfeld Anne. Termeni cheie ai analizei teatrului. Traducere de Georgeta Loghin, Iași, Editura Institutul European, 1999.
25. Барбой Ю.М. Введение в театроведение. СПб. 2011.
26. Барбой Ю.М. К теории театра. Санкт Петербург, Изд-во СПбГАТИ, 2008 <http://teatr-lib.ru/Library/Barboy/theory/>
27. Бентли Эрик. Жизнь драмы. Москва, 1978.
28. Гвоздев А. А. Из истории театра и драмы. Изд. 2-е, Москва, 2011.
25. Задачи и методы изучения искусств. Отв. ред. А. Ф. Некрылова. Санкт-Петербург, 2012.
26. Захаров Р. Сочинение танца. Страницы Педагогического опыта. Москва, 1983.
27. Лотман Ю.М. Статьи по семиотике культуры и искусства. Санкт-Петербург, Академический проект, 2002.